

ПЛЕВЕНСКИ ГЛАСЪ

СЕДМИЧЕНЪ ПОЛИТИКО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ ВЪСТНИКЪ.

Редакторъ: Г. М. Георгиевъ.

В. „Плевенски Гласъ“ ще излиза всяка сѣбота. Абонаментъ за година 8 лева, за половина 4 лева, за въ странство 10 лева. Правителствени и частни обявления на всяка дума по 5 ст. за едно обнародване. На първа страница на дума по 10 ст. Цѣри за публикуване обявления и други се прѣдаватъ въ Печатницата на Бр. Ст. Бояджиеви, а абонамента въ редакцията. Писма, дописки, книги, вѣстници и пр., се испращатъ до администрацията на вѣстника въ г. Плевенъ. Писма и дописки неосвободени не се приематъ. Ръкописи се връщатъ, ако бжджтъ платени. Обявленията на г. Приставитѣ по 2 ст. на дума.—Единъ брой 20 ст.

ИЗВѢСТІЕ

Познатитѣ на Плевенската публика маршове; „Мара“ и „Поздравъ Анки“, съставени на български мотиви, които се свирѣтъ отъ военната музика, се намиратъ за проданъ въ книжарницата на К. Мутафчиевъ.

Тѣзи маршове сж наредени за пияно и цигулка по отдѣлно така, че могатъ много лесно да се изигляватъ. Цѣната на всеки единъ за пияно е 60 ст., а за цигулка—30 ст. 3—3

ТЕЛЕГРАММИ.

Парижъ 8/8 Депутатската камара прие проекта за прѣвитѣ даждия съ 516 противъ 7 гласа, а послѣ съ 518 противъ 18 безъ разискване прие кредита отъ 7 милиона за марината и най-сѣтѣ прие проекта за лотария отъ 18 милиона въ полза на пострадалихъ отъ послѣднитѣ наводнения.

Г. Мелникъ прочете указа за затварянieto на сесията слѣдъ което биде дигнато засѣданието.

Петербургъ с. д. Официално руский Министръ въ Стокхолмъ г. Зиновиевъ е назначенъ посланикъ въ Цариградъ, г. Нелидовъ за квината, министрътъ въ Техеранъ г. Бютцовъ е назначенъ министръ въ Стокхолмъ, поддиректорътъ на азиатския департаментъ г. Гангастовъ назначенъ министръ въ Цетина и министръ резидентъ въ Цетина г. Аргирополу, наименованъ министръ въ Техеранъ.

Лондонъ с. д. Агенцията райтеръ съобщава изъ Цариградъ:

Понеже турция до сега не е приела стратегическата граница опрѣдѣлена отъ военнитѣ аташета върху която силитѣ настояватъ, Прѣговоритѣ на посланицитѣ съ Тевфикъ паша сж прѣдварително преустановени.

Тевфикъ паша продължава да испровожда съобщения до посланицитѣ, като казва, че въпросътъ ще бжде уреденъ по единъ удовлетворителенъ начинъ.

Посланицитѣ сж направили, слѣдъ дълго съвѣщаване, доклади до своитѣ правителства.

Римъ с. д. По случай откриванieto на памятника за споменъ на сражението отъ 8/20 Юлий 1860 г. въ Дилаццо, г. Краспизиво аплодиранъ произнесалъ рѣчь въ която казалъ: Монархията ни съедини, революцията ще ни раздѣли. Монархията е необходима за националното съществуване на Италия. Г. Криспи сключилъ рѣчьта си като поканилъ събранието да извика: Да живѣе Италия, да живѣе кралътъ!

Хемницъ с. д. Архидукъ Иосифъ и архидукния Клотилда пристигнаха и отидоха въ двореца на кобурския Принцъ до Св. Анталъ, гдѣто стои българското княжеско семейство. Князь Фердинандъ се очаква да отиде на ловъ.

Лондонъ с. д. Камарата на общинитѣ гласува бюджета на министерството на Външнитѣ работи.

Г. Купонъ каза, че никакво разногласие мжду силитѣ не е изникнувало въ време на цѣлото трайние на прѣговоритѣ за мира.

Не е сангвинизъмъ отъ страна на правителството да се надѣва, че европейското съгласие ще удравни мира.

Парижъ с. д. В. Figaго потвърдява, че Корнелеусъ Херцъ е отпразилъ прѣди два мѣсеца да г. Феликсъ Форъ едно писмо, та иска отъ французското правителство 25 милиона обезщетение за клеветитѣ на които е билъ прѣдметъ.

Цариградъ 7/VIII. Днесъ събрание на посланицитѣ въ Бюкъ Дерѣ

Въ Сарайскитѣ и Портинитѣ кръгове продължаватъ да настояватъ върху линията Пениосъ. Никакво официално изявление не е дадено. Датата за идущата конференция не е опрѣдѣлена. Турскитѣ вѣстници все още разискватъ присъединението на цѣла Тесалия.

Цариградъ 17. Конференцията на военнитѣ аташета съ Отоманскитѣ делегати не стана, защото послѣднитѣ отхѣтствуваха.

Прѣдъ обѣдъ втората конференция за миръ трѣбваше да стане, нъ Тевфикъ паша не дойде. Посланицитѣ отидоха въ австрийското посолство, гдѣто слѣдъ малко Тевфикъ паша пристигна.

Тогазъ почна конференцията. Главния артилерийски майстеръ Зеки паша отиде съ мисия отъ Илджа въ австроунгарското посолство, защото Тевфикъ паша изново направи мжчнотий по въпросътъ разграничение въпрѣки послѣднитѣ му увѣрения. Посланицитѣ изискаха една декларация опрѣдѣлена писмено. Политическитѣ кръгове обаче вѣрватъ сключването мирътъ.

Римъ 18. Вчера силно землетръсение въ Стромболи послѣдствие ерупция лава отъ вулкана Катавнъ.

Вслѣдствие ерупция въ минитѣ на Деберъ близо Кемберли, нѣколко европейци, 50 туземци изгубени въ земята, 20 туземци извадени, малко надѣжда за спасение останалитѣ.

Вашингтонъ. Министра на съединенитѣ щати въ Мадридъ получи заповѣдъ да изиска обезщетение 75 хиляди долара за семейството докторъ Пуницъ застрелянъ куба.

Специалната мисия Италианска си трѣгна слѣдъ десетидневно прѣбываніе въ двора султански.

Прѣдполага се, че миссията уравнила висящитѣ въпроси мжду Италия, Мароко.

Назари: Невиоркъ. Жита Юаски 823/4 Септемвр. 76 1/4 мисиръ Юаски 31 1/2 Юаски 31 3/4

Римъ 19. Сената се отложи.

Лондонъ с. д. Реужеръ донася отъ Цариградъ, че Тевфикъ паша прѣдстави въ сѣботата на посланицитѣ проектъ за сключване миръ, по когото границата Саламврия хераджисъ си остава. Сжцвѣржмнно иска военно обезщетение 4 и половина милиона лири, като подновява въпроса за унищожението на капитуляциитѣ.

Кельнъ с. д. Келнската газета извѣстява отъ Канея, че башибозуцитѣ нападнали християнитѣ около Ретимно, убили 8 души, задигнали 300 добичета; на 17 Юний християнитѣ нападнали турцитѣ близо до Кандия на четири страни. Единъ мусулманинъ убитъ и единъ турски войникъ опасно раненъ.

Лондонъ с. д. Въ Камарата на комунитѣ Курзонъ кеза, че блокаса на Критъ не е билъ формално откритъ, защото забранението на вчисание оржжия и забранението на влизане волонтири сж желателни. Блокосътъ сж исклучение и безъ друго бездѣйствителенъ. Джебъ паша не замина за Критъ, нѣма да замине защото пристиганieto му по тѣзи условия днешни ще прѣдизвика фалшиво впечатление.

Римъ с. д. депеша въ Месажеро направо отъ Туринъ опровергава, че графъ де Туринъ намѣрава да прати досадително писмо на принцъ Хенрихъ Орелански.

Канея с. д. Прѣдъ мжчнотийтъ да се заварди порядъка, адмиралитѣ заповѣдаха съгласно рапортитѣ на офицеритѣ карабинери натоварени съ полицейската служба въ Канея да се натоваржтъ 20 души плѣнници турци, които биле арестовани, защото алѣ постѣпили съ християнитѣ, които носѣли храна. По единъ корабъ отъ всяка нация взема по 4 арестанти, които ще заточи въ Бигааи чрѣзъ първия английскій параходъ, когато срѣщне.

Българъ с. д. Скупщината прие съ акламация проекта на военния министръ относително увеличението фондовѣтъ за военното обмундирование и снаряжение, Симичъ благодари въ името на правителството за патриотическата готовност на камарата, двѣ интерпелации до министре на Външнитѣ дѣла искатъ освѣтленіе върху исканieto на сѣрбитѣ за припознаването сръбската народност, откриванieto на училище сръбски и назначението на митрополитъ сръбски въ Македония и върху злодѣйствата на арнаутитѣ въ стара Сърбия.

Римъ с. д. Единъ вѣстникъ извѣстява отъ Туринъ, че графъ де Туринъ слѣдъ като се увѣри, че публикациитѣ на Хенрихъ Орилянски върху италианскитѣ плѣнници сж били само кѣтвѣта поиска отъ принца да му даде удовлетворение като не иска да остави другиму прѣдпочитанieto.

Лондонъ с. д. Тимесъ се научава отъ Цариградъ че Тевфикъ паша увѣдомилъ посланицитѣ, че Султана назначилъ Зеки паша и Маршала Саадединъ паша делегати военни за прѣговоритѣ на мирътъ. Посланицитѣ единадушно отказаха да приематъ друго въ конференциитѣ освѣтъ Тевфикъ паша.

Парижъ с. д. Камбонъ, който води болната си си съпруга, се спрѣ въ Канея и разговори съ Поатиеръ.

Плевенъ, 14 Юлий 1897 година

Прѣговоритѣ за сключването на мирътъ между Турция и Гърция още не сж свършени. Всичкитѣ сили сж дали на Султана почти еднакви отговори, а отговорътъ на Руский Императоръ заплашва дори съ репресалии въ Мала-Азия, въ случай че испразднуването на Тесалия би било отказано отъ Турция. Това показва, че силитѣ сж още напълно съгласни по урежданieto на гръцко-турската распра и въобще по урежданieto ра-

ботитѣ въ истокъ. Това единодушие по уреждане-то на този въпросъ е отъ естество да радва всекиго, защото само въ такъвъ случай може да се очаква умиротворението на истокъ. Въпросътъ е дали това единодушие ще се запази въ случай че Турция откаже да се подчини на това рѣшеніе на силитѣ? Ако се сжди по повѣдението, което самитѣ велики сили държжтъ по този въпросъ още отъ самото начало на неговото пораждане, смѣло може да се заключи, че силитѣ и въ най послѣдния—крайния случай, когато се исчерпатъ всички легални срѣдства за увѣщаваніе на Турция, ще бжджтъ пакъ така солидарни, както и днесъ. Най послѣ и самата човѣщина изисква това. Когато спрямо Гърция и Критъ се вземаха такива крути мѣрки, толкова по-вече такива—могжтъ да се зематъ спрямо Турция, като се има прѣдвидѣ, че първитѣ се бориха въ името на свободата, на правдата на хуманността, а послѣднитѣ — въ името на варварщината. Ний сме сигурни, че Европа нѣма да допусне на Турция да наложи волята си на Гърция. Виковѣтъ на Турската прѣса, че населението, ужъ, било негодувало въ случай че се испраздни Теселая — не е вѣрно, защото у населението не се забѣлжвало никакво наежвание. Това наежвание искуственно се поддържа у офицеритѣ, чиновницитѣ и ходжитѣ. Говорението на послѣднитѣ противъ испразданieto на Тесалия иди да докаже, че това се възбужда поддържа отъ правителството. Ний сме увѣрени, че Европа нѣма да допустне на Турция да менажира и за въ бжджще, както е било до сега, а ще даде на Турция да разбере, че сждбата на Християнскитѣ народи подъ нейното владичество нѣма да остане на нейния произволъ и че мирътъ ще бжде сключенъ въ едно недалекое бжджще.

Долната статья заемаме отъ С. Петерб. в. „Свѣтъ“.

„Мина вече достаточное време отъ оная рѣшителна минута, когато държавната дума на руския царъ, като спрѣ побѣдоносното наметствие на турската армия, спаси Гърция отъ упростомение и погибване, а мирътъ се още не е сключенъ между воюущитѣ страни. Цариградскитѣ прѣдставители на великитѣ държави, като сж зели върху си посрѣдничеството между тѣхъ, осем пхти се събираха на съвѣщание съ опѣлномощеннитѣ отъ султана и портата, но съглашение до сега не е достигнжто. Отъ една страна, Турция, както изглѣжда, настоява на заявенитѣ отъ нея въ самото начало тѣжки и унизителни за Гърция условия и иска отстъпването на Тесалия, военно възнаграждение отъ 10,000,000 т. л., т. е. 230,000,000 франка, най послѣ упразднуването капитуляциитѣ за живушитѣ въ отоманската империя гръцки подданици. Отъ друга страна Россия значително поокастри тия извънмѣрни притезания и ги ограничи въ стратегическото исправление на гръцко-турската граница и умѣрена контрибуция. Съ доводитѣ на руския дворъ сж съгласиха и всичкитѣ други велики държави. Трѣба да сж надѣваме, че тѣ ще успѣжтъ съ общъ натискъ върху Турция да љ заставжтъ да се съгласи прѣдъ съвокупната воля на Европа. Що се пѣкъ отнася до Гърция, то тя по отрано се задлжи да се подчини на остановенитѣ отъ държавнитѣ посрѣдници условия на мира, каквито и да бжджтъ тѣ.

„И тѣй, може да се очаква, че мира ще бжде повече или по малко скоро установенъ между Турция и Гърция, защото идвѣтъ чувствуватъ най голѣма нужда отъ него. Но отъ тука се още е далече до пълното омиротворение на балканския полуостровъ. Като примиржтъ враждаущитѣ гос-

подарства, държавитѣ необходимо ще трѣбва да се зарижатъ за опезпечението автономията на островъ Критъ и въвѣжданието тамъ въ дѣйствиен новата господарственна парѣдба. Работа трудна, ако се земе въ внимание, че упоенитѣ отъ побѣдата турци се укажатъ не до толкова податливи, както бѣха прѣдъ войната и пожелаатъ да взематъ нанаядъ обязательствата и отхлпкитѣ, направени отъ тѣхъ на държавитѣ по въпроса. Доста щекотливъ е въпроса за националността и въропсовѣданието на генералъ—губернатора, повиканъ по избора на държавитѣ да управлява злополучния островъ. Кабинетитѣ сж съгласни само върху едно—че той трѣба да бѣде християнинъ. Отъ кандидатитѣ на тоя постъ, имената на които се казватъ отъ вѣстникитѣ едина, принцъ Францъ—Иосифъ Батенберски, ожененъ за черногорската княжна Анна, е немѣцъ и протестантинъ, другия—бившия президентъ на швейцарския съюзенъ съвѣтъ, Нума Дрозъ, — жителъ отъ французска Швейцария и калвинистъ. Пита се: защо бѣдѣщия критски генералъ—губернаторъ да не бѣде православенъ, прѣдъ видъ макаръ на това, че грамадното болшинство на жителитѣ на острова прѣнадлѣжи къмъ православната вѣра.

„Но да допуснемъ, че държавитѣ ще могатъ да уравнижътъ всичкитѣ тия затруднения и дѣйствително ще умиотворихъ многострадания Критъ, като утвърдихъ за него правото на самоуправление и като оградихъ за въ бѣдѣще християнското му население отъ произвола и насилията на мусулманитѣ. Неизбѣжно послѣдствие на тия мѣрки, ще бѣде възбужданieto на македонския въпросъ. За благоразумното въздържане отъ вмѣшването въ Гръко—Турската распра на България и Сърбия Султана обѣща разни прѣимущества въ Македония, но тия обѣщания и до сега оставатъ неиспълнени. Въ София и Бѣлградъ ще настояватъ за възнаграждение, както за примѣрното повѣдение спрѣмо Турция, тѣй и за безпрекословното подчинение на исканията на съединената Европа. Българитѣ и сѣрбитѣ не ще отминатъ да напомнятъ на великитѣ държави, че ако даруването автономия на Критъ се явява малко закжснло осжществление на 23 статия отъ Берлинския трактатъ, то въ силата на тая сжщата статия еднакво право на сжщо такава автономия има и Македония.

Най послѣ, не трѣба да се забравя, че равно въ прѣдвечерието на войната държавитѣ изработихъ съ общи сили планъ за органическитѣ реформи за всичката Отоманска империя когото сж условили да съобщатъ на Султана съ прѣдупрѣждение, че отхвърлението отъ него на тоя проектъ неменуемо ще повлече подиря си земање противъ него отъ всичкитѣ велики държави принудителни мѣрки. Зговора мѣжду тѣхъ послѣдвалъ вслѣдствие английската циркулярна ната отъ 8 20 Октомврий м. г. и до сега остава въ сила. Какъ ще постѣпатъ държавитѣ: ще сж рѣшатъ ли да прѣдѣвятъ на падишаха проекта, който ограничива, въ доста значителна степенъ, неговата върховна властъ или, прѣдъ видъ неговото несъмнено отказване ще зематъ това трѣбване за свѣденіе, а и отъ това по малко за ръководство, ще прѣдпочитатъ да го прѣдадѣтъ на забравение и просто да прѣдадѣтъ въ архивата плода на съвокупнитѣ, но съвършено безполезнитѣ трудове на посланникитѣ си въ Цириградъ.

„Като не прѣдрѣшаваме всичкитѣ тия въпроси, можемъ утвърдително да кажемъ, че: европейската дипломация ще трѣба още много да работи, прѣди да достигне тѣй упорно и — уви! — тѣй безплодно прѣслѣдваната отъ нея цѣль — успокоението на Истокъ, съ въдворението тамъ на редъ и миръ. Да и достижима ли е въобще тая цѣль казва, — С. С. Татищевъ въ послѣдната книжка на „Рускаго вѣстника“, — разрѣшима ли е задачата по пктя на взаимното задѣлжение и съглашение, тѣй да се каже, чрѣзъ любовно угласяване мѣжду държавитѣ — ще покаже врѣмето

(Изъ в. Свѣтъ № 172 отъ 1 Юлий 97 г.)

ХРОНИКА.

* * * Замѣстника на прѣдсѣдателя на тукашния окр. сѣдъ г-нъ Гого Ив. Вацовъ, на 10-ий того е прѣдписалъ на окол. мир. сѣдия да разглѣда насроченитѣ отъ градски мирови сѣдия дѣлата на 11-й того. Г-нъ Гого Ив. Вацовъ направилъ е това разпорѣждане и знае ли защо? Защото мир. сѣд. е издалъ обявление, че всички дѣла насрочени за разглѣждане въ градското мирово сѣ-

дилище се отлагатъ до пристиганieto и ветхиванieto въ длѣжностъ на титулярния градски мир. сѣдия и второ, защото въ джеба на г-нъ Гого Ив. Вацовъ се намирахъ двѣ призовки, съ които се призоваваше да се яви на 11-й того прѣдъ градското мирово сѣдилище като обвиняемъ по углавнитѣ дѣла възбудени срѣщу него отъ г-да Ив. Ив. Доковъ и Георги Георгиевъ. Понеже обвинителитѣ знаяхъ обявлението за отлагане на дѣлата въ град. мирово сѣдилище, тѣ не се явихъ въ сѣдѣтъ на 11-й того и дѣлата се прѣкратихъ. Горното съобщаваме на читателитѣ си безъ повече коментари, а пѣкъ г-ну министру на правосѣдието за свѣденіе.

* * * Вслѣдствие на извънрѣдно голѣмитѣ води въ рѣкитѣ: Вита и Осѣмъ, отъ нѣколко денна насамъ съобщенията съ гр. Никополъ сж прѣкжнати.

* * * Миналата година, учителката отъ тукашното класно училище г-жица Белчева, се прѣмѣсти за такава въ Свищовъ. Сега чуваме, че тѣзи г-жица си испратила тукъ багажа, като възнамѣрявала да прѣкара тукъ лѣтото. Нѣкои си искатъ да кажатъ, че дохажданieto на г-жа Бѣлчева и заминаването отъ Плѣвенъ на г-жата на нотариуса Ив. Т. Вацовъ произхождали отъ едно и сжщо мѣсто. Кой знае, може да е и така.

* * * Прочетохме телеграммитѣ отпратени отъ тукашната тайфа до Стамболовица и Свирча по случай панахидата за упокоение душата великия болгаринъ С. Стамболова. Всички у насъ политически фракции си иматъ по единъ живъ човѣкъ за шефъ, а нашитѣ тукъ политикани признаватъ за шефъ умрѣлъ вече човѣкъ, и това признавание, го правятъ публично чрѣзъ печата. Ний нѣмаме нищо противъ това, че 17 тѣхъ тукъ политикани се обявяватъ за поклонници на погиналия Стамболовъ, ний това го знаяхме по отдавна, но имаше хора, които отричахъ това. Дѣдо Петъръ и оня хубостникъ отъ скръ-пазаръ Коста Хинковъ оная година се исподрахъ да тичитъ по София и да хлопатъ по капинитѣ, за да утѣрватъ, че тайфата била най-вѣрната и прѣдданна подържателька на диѣшния режимъ. До колко сж били истински и искрени увѣренията на тѣзи двама мухлясали политикани, врѣмето дойде да ги изоблечи по единъ най очевиденъ начинъ. Неѣ бѣде злѣ, ако тѣзи двама заблудени хора поистрезвѣятъ и поглѣднѣтъ съ по будно око на минжлото, за да видятъ, колко злини сж нанесели на съгражданитѣ си, благодарение на темеручината и слѣпотата имъ

* * * Г-нъ Ат. Узунъ излѣзналъ чрѣзъ „Бдителъ“ да увѣрѣва свѣта па въ това число и насъ въ честността на ловчан. адвокатъ г. Башева. Ний онова, което съобщихме въ вѣстника си относително повѣдението на г. Башева спрямо г-на Узунъ, направихме го основающитѣ се на изказаното отъ г-на Узунъ по адреса на Башева. Г-нъ Узунъ въ единъ кружокъ на приятели подържаше, че Башевъ по единъ економически начинъ присвоилъ кжщата му. Единъ отъ присѣствующитѣ, забѣлѣжи г-ну Узуну, че това не може да бѣде истина защото подобно нѣщо не е чувалъ да се говори въ Ловечъ. Г-нъ Узунъ настояваше на своето като вадеше заключение отъ обстоятелството, че той Узунъ въ продължение на 9—10 години е писалъ стотина писма Башеву а тоя послѣдния не му е отговорилъ нито на едно. Ако нѣмаше Башевъ задни цѣли спрямо мене, твърдѣше г-нъ Узунъ, то той нѣмаше основателни причини да не ми и отговаря, а най паче отъ 18-й Май насамъ.

Г-нъ Узунъ изменилъ мнението си за Башева, казватъ нѣкой си, слѣдъ като е земалъ отъ послѣдния една полица за 4000 лева съ двама здрави поржители, която и сконтиралъ прѣди да си трѣгне отъ Ловечъ.

* * * *Високоправствения* Цв. Караивановъ дипъ обича да се докоснува до женигъ на умразнитѣ нему хора, въ фарашатъ си „Бдителъ“. Въ три броя наредъ ще срѣщнете да се подмѣта подъ прикрита форма за жената или семейната честъ на тогозъ—оногозъ. Ний, при всичко, че нежелаемъ да даваме свѣти на развратници отъ соя на Караиванова, но въ дадения случай ще забѣлѣжимъ само, че този г-нъ е трѣгналъ по много лошъ пѣтъ, защото, ако продължава все така, можѣтъ да се намѣрѣтъ и такива, обидени по такъвъ начинъ, хора, които да не си поплюватъ много да му избиятъ мордата срѣдъ улицата. *умному мало давлаетъ* казва една поговорка . .

* * * *Помолени сме отъ страна на Окр. Управителъ г-на Великова, да не отговаряме на*

кметитѣ и инсинуациитѣ, които се силѣятъ по неговъ адресъ отъ тайфата около фараша „Бдителъ“. Г-нъ Великовъ е прѣдалъ въпроса на надлѣжнитѣ сѣдебни власти.

* * * Досегашний мировий градски сѣдия г-нъ Балемеровъ, е прѣмѣстенъ за мировий сѣдия въ Искрецъ а на негово мѣсто е назначенъ бивши сѣдебенъ слѣдователъ при ловчан. окр. сѣдъ г-нъ М. Урумовъ, който е и престижнѣ въ града ни. Сжщо е прѣмѣстенъ и Луковитски мировий сѣдия г-нъ Тодоровъ.

* * * Говори се, че въ скоро врѣме щѣло да стане едно размѣстваніе и въ персонала на сѣдебнитѣ пристави. Расправятъ, че нѣкои отъ тѣзи г-да чиновници заприличали на онова насѣкомо, което, като се наяде, излизало на челото.

* * * На 11 того се получи телеграмма отъ Луковитъ, въ която се съобщава, че вслѣдствие силнитѣ проливни дѣждове, които сж излѣли около мѣстността „Глава Панега“, рѣката Панега е придошла толкова, колкото никога до сега не е приидвала. Паниката отъ това не виждано до сега наводнение е неопишуема; глѣдката ужасна.

Всички бентове, послаби мостчета, водѣници сж занесени и онищожени съвършенно. Пове-че отъ 100 кжци сж изнесени, много семейства сж останали безъ покривъ и покжщина, защото водитѣ сж придошли изведнѣжъ безъ да се надѣватъ жителитѣ и безъ да успѣятъ да си приберѣтъ и избавѣтъ поне най необходимитѣ покжщини. Полицията и кметството вземали бързи мѣрки да помогнатъ на нещастнитѣ и сполучили да помогнатъ на нѣкой и други семейства. До сега загуба въ хора не се знае да има. Водата е била толкова голѣма, щото е вървѣла половинъ метръ надъ мостѣтъ въ града, когото жителитѣ не помнѣтъ никога да е заливанъ.

Въ слѣдующия брой ще дадемъ по подробни свѣденія за нещастieto, което сполете Луковитчане.

* * * На 5-ий того се е помнѣлъ въ Букурещъ Българсий щедръ родолюбецъ Евлогий Георгиевъ на 79 годишна възраст. Погрѣбението му е станало на 8 того. Спорѣдъ едни състоянието му възлизало на 60 милиона лева, а спорѣдъ други — на 80 милиона. Подробни свѣдѣния за неговото завѣщаніе още нѣма; но и по този въпросъ се носѣтъ разни версии, на които сега не ставаме отзивъ, тѣй като не се знае до колко тѣ сж вѣрни. Минжлата година Евлогий Георгиевъ подари въ София едно мѣсто отъ около 10,000 квадратни метра и 850,000 лева за направата на български университетъ. Не се съмняваме, че подобно завѣщаніе е направено и при приближаванieto на смъртта му, безъ да се глѣда на другитѣ благодѣния, които е правилъ въ разни врѣмена.

На 29 Юний по распорѣжданieto на Общ. Управление се отелужи послѣ отпускъ въ църквата „Св. Николай“ панахида за упокоение душата на звѣрски убития отъ сѣрбескитѣ инспиратори въ Солунъ, нашъ съгражданинъ Христо Гановъ, при многобройно стечение на граждани, гражданки, учители и чиновници. Подобна панахида трѣбваше да стане по-рано, нѣ се избра денѣтъ 29й Юний, като денъ по забѣлѣжителенъ; денъ който прави още по-величественна памята, на единъ такъвъ родолюбецъ, който сложи коститѣ си за идеала на българитѣ, обединението на българскиятъ народъ. Тукъ присѣтствувахъ всички сродници, приятели и почитатели памята на покойния. Държа се и съотвѣтствующата рѣчь отъ учителя Младеновъ, който въ кратки чрѣти описа биографията на покойния и ратуванieto му за събуждението и просвѣтяването на македонския българинъ, вслѣдствие което биде пронизанъ отъ куршумѣтъ на злодѣйцитѣ сѣрби. Говорителѣтъ припомни и значението, което има днешния денъ на всѣкѣдъ, кѣдѣто има български учители, както и отпразнуването му въ Солунъ отъ другаритѣ на покойния, кѣдѣто съ радостта се съединява и скръбта за прѣжде-временно загиналия неуморимъ ратникъ за националното събужданіе на македонския българинъ.

* * * Отъ 9-й того се почна разглѣжданieto на дѣлото по убийството на Анна Симонъ, пѣвачка отъ Буда-Пеща и нещастна куртизанка на капитана Дечко Бойчевъ. Прокурорскитѣ актъ за отдаването въ сѣдъ на Бойчева, Новелича и другитѣ съучастници въ прѣдумишено убийство е съставенъ отъ прокурара Бернкопфъ. Най-послѣ дойде редъ и на правосѣдието да каже своята дума. Ще видимъ, какво поведение ще държи опозиционната преса слѣдъ отдаване всѣкому

отъ виновниците приличното наказание. Съ това убийство се експлоатира доста дълго време. Че какво не се писа по него, отдавах го на разглеждане и на военните съдилища и въ какво ли не упръкавах правителството, че единъ звъроподобенъ капитанъ билъ извършилъ едно злодеяние, за което ще получи наказанието си. За постижките на единъ Дечко Бойчевъ не е виновато правителството, защото не го е накарало да направи това. Върваме, че вердикта на съдътъ, ще запусте устата на всички експлоататори съ това нещасно убийство.

*** „Слѣдъ дъждъ качулка“, казва народната поговорка. Слѣдъ като гигиеническия съветъ взе рѣшението да се прѣгледатъ всички гостилничари, хлѣбари и касани и слѣдъ като това рѣшение се приложи въ сила и „Бдителъ“ се яви да подкани санитарнитѣ власти да взематъ мѣрки по този въпросъ, за когото ний въ миналий си брой съобщихме. Спорѣдъ добититѣ точни свѣдения отъ това прѣглеждане, осемъ (8) души измежду касанитѣ сж биле заразени съ прилепчиви болѣсти, отъ които четирма съ сифилисъ и останалитѣ съ други болѣсти. Единъ отъ тѣхъ, който е при Марко Карабелювъ, е билъ заразенъ съ сифилисъ и келъ. Отъ добри и чисти ржѣ сж били месо клиентитѣ на Марко Карабелювъ. Ако редактора на „Бдителъ“ знаеше, че и единъ отъ хората на негова приятелъ Карабелювъ е билъ заразенъ съ сифилисъ, той пѣмаше и да повдига този въпросъ (?), съ което стана причина да се лиши приятеля му отъ единъ такъвъ чистъ работникъ.

*** „Бдителъ не прѣстава да се уяжда и да кача неприятнитѣ нему лица, като имъ рѣписва дѣния за които тѣ сами сж способни. За Караивановъ, „редактора на Бдителъ“ било простено да бѣде чиновникъ, плащанъ отъ държавата и да държи дюгени на свое име въ Плѣвенъ и кръчма въ Старо-селци, защото билъ ужъ избранъ чиновникъ. Г-нъ Караивановъ може да казва това другиму, но не и на тѣзи, които знайтъ, какъ станъ избирането на земледѣлческитѣ касиери, когато по милостъ, отъ дѣдо Петра, братъ му и Цонето, той биде прѣпоръчанъ отъ п. комиссия за Плѣвен. касиеръ. Не е така сжщо тайна, че този, който получава пари отъ държавата, той е държавенъ чиновникъ, както що бѣше до вчера и Караивановъ.

*** Нагърбилъ се „Селямъзинъ“ демекъ по български прѣведено „Диваковъ“ да пише въ плѣвения „Бдителъ“ подлистници. Г-нъ Селямъзинъ—Диваковъ обича подлистниците си да кръщава все съ громки названия, като на примѣръ: историята на единъ изборъ въ гр. П., едно посвещение и за въ бѣдуще ний върваме, че Селямъзинъ—Диваковъ ще угощава чатателитѣ на „Бдителъ“ все съ отборъ подлистници. На иде му одржки на киратията да пише, като четешъ да се отъ смѣхъ. И какъ да се не смѣе човѣкъ, когато всѣкоя фраза диге отъ хуморъ и остроты! Гоголъ, Салтиковъ, Славѣйковъ не струватъ въ сравнение съ плѣвения Селямъзинъ—Диваковъ нито лула тютюнъ. Тѣ знаели сж що е това смѣхурия, гдѣ да сж сега живи, та да видятъ какво чудо е родилъ нашъ Плѣвенъ. Особено, ако би прочели подлистника „историята на единъ изборъ“, пардонъ цѣлъ нещѣхъ да могатъ да го прочетатъ, защото и ний едва да сръдата сме му дошли, но ней се и до тамъ, колко смѣшни и духовити работи нещѣхъ да сръщнатъ! За да се пише това е дарба, това нѣщо съ пари не се копува. Бива си си го дженабетина и веръ селямъ. Особено колко майсторъ да измислюва псевдоними, и все на мѣсто. Щомъ го прочете човѣкъ, веднага ще угадае, за кого е думата. Това за малка майстория ли го смѣтате! Тукъ се иска глава, дарба, способностъ. Самата природа, види се, съ ведра е излѣла отъ тѣзи качества въ мозака на плѣвенияското очилато чудо. Правидѣнието си знае работата, нашата младежъ и опозицията могатъ сега да спятъ спокойно, защото покойния авторъ на Бай Ганя въкрѣсна. Плѣвенияското очилато чудо, което се крие подъ псевдонима Селямъзинъ—Диваковъ, обѣщава да направи нѣщо повече въ нашата хумористика, отколкото покойния Алеко Константиновъ. Само куражъ и напредъ г-нъ Селямъзинъ—Диваковъ, защото, твоята слава за въ бѣдуще ще обгърне цѣлата вселенна.

Сегашний български премиеръ. Телеграфътъ ни съобщилъ прѣди нѣколко дни, че редакторътъ на италианский вѣстникъ „l'Italie“ ималъ едно дълго свиждане съ Министра Прѣдсѣдателя, г-на Д-ръ К. Стоилова, въ Римъ, върху българскитѣ

работи и онѣзи на Балканский полуостровъ. Въ броя си отъ 2-й Юлий, парижский Le Nord въспроизвежда изъ цѣло, на чело на вѣстника си, този интересенъ разговоръ, въ който българский Министръ прѣдсѣдатель е искавалъ политиката на българското княжество. Редакторътъ на „l'Italie“ завършва своето свиждане съ г-на Д-ръ Стоилова съ нѣколко думи за него и за неговий прѣдшественникъ Стамболова, които думи ние счетохме за нужно да приведемъ: „Стамболовъ, казва редакторътъ на италианский листъ, бѣше повиканъ отъ случая и исключителнитѣ обстоятелства, за да земе въ ржѣтѣ си властѣта. Стамболовъ не бѣше никъкъ държавенъ мжжъ. Г. Д-ръ Стоиловъ е такъвъ въ пълната смисълъ на думата; Стамболовъ повдигна хиляди мжнотии въ страната: Стоиловъ ги прѣмахна всичкитѣ“. Едва ли може да се обрисуватъ така релефно тѣзи двама български министри съ по-малко думи. Ето удобенъ случай за „Свобода“ да си излѣе злѣчѣта и върху италианский ни събратъ, за гдѣто е казалъ една истина за *грамадни* пакостникъ на България.

(в. „миръ“)

Припознавание визата на българскитѣ агенти въ Турция. Една вчерашна депеша отъ Цариградъ съобщава слѣдующето: Прѣдъ видъ на това, че турскитѣ власти въ провинцията не искали да признаятъ визиранието на паспортитѣ отъ българскитѣ търговски агенти, българския дипломатически агентъ, г-нъ Д. Марковъ, направи постыжка прѣдъ Портата, като прибави, че България ще прилага сжщитѣ мѣрки. Министерския съветъ отетжни на българскитѣ искания и прѣдписа на провинциялнитѣ власти да припознаятъ горѣказанитѣ визи.

Отворено писмо.

До Г-на Майоръ Поповичъ отъ 16 нѣщи
Ловченски полкъ.

Единъ отъ нашитѣ тукъ цабѣ офицери-Майоръ Поповичъ, прѣскалъ изъ градътъ слухове и даже се оплаквалъ прѣдъ нѣкои лица, че, като пращалъ да ме викатъ за боленъ прѣзъ нощта на 16й сръщу 17 Юний т. г. билъ съмъ отказалъ да отидж. Приятелско писмо съ подобно оплакване е испратилъ даже и на г-на Директора Г. Золотовича, въ което като явявалъ, че санитарната частъ на градътъ е въ твърдѣ лоше положение, оплакалъ се, че градския лѣкаръ не ходилъ нощемъ по болни и пр. и иска испращанieto на една анкета да констатира истинността на неговото твърдѣние. Много добръ, Г-не Майоре! Нѣ знаете ли какво ще останови тази анкета? Че Вий икономисвате истинната и че ете си зели за принципъ да си служите съ лжжата, защото прѣди всичко въ това време азъ бѣхъ въ отпускъ и прѣзъ сжщата нощъ, въ 2 1/2 часѣтъ послѣ полунощъ, азъ заминахъ отъ градътъ. До това време азъ не спяхъ, и никой не е дохождалъ да ме дири, както и до сутренѣта, отъ Ваша страна. Ето самата истина: Вий ете тропали у г-на Бжезински, който по болѣсть Ви е отказалъ и у г-на Козарева, който по отпускъ тоже е отетствувалъ, а у г-на Д-ръ Попова не ете искали да пращате, поноже билъ младъ докторъ. Защо не прахте тогава у втория градски докторъ, съ когото бѣхте въ твърдѣ интимни отншения и когото често посѣщавахте даже и въ домътъ му; ами защо не повикахте г-на Военния лѣкаръ или окръжния? Азъ твърдя, че у мене не ете пращали да ме викате, защото знаехте, че ще Ви откажа, понеже нѣмате обичай да си плащате на докторитѣ, още повече че отъ нѣколко години ми длѣжите, г-не Майоре, за визити и консултации, които съмъ правилъ въ домътъ Ви.

Колкото се отнася до твърдѣнието Ви, че изобищо съмъ билъ отказвалъ да ходя нощъ по болни и то не е вѣрно, защото откато съмъ станалъ градски лѣкаръ никога и никому не съмъ отказвалъ да ходжъ нощъ, освѣнтъ когато съмъ билъ боленъ.

Плѣвенъ, 9 Юлий 1897 год.

Плѣв. град. лѣкаря: Д-ръ А. П. Друмевъ.

Естествознание.

Отгрование на дърветата.

Въ „Golden Penny“ единъ английски градинаръ разказва, че употребява мушморката за унищожение на дърветата, които по нѣкоя си причина трѣбва да се отстранятъ отъ извѣстно мѣсто въ градината. Той прави въ стѣблото малка дупчица и изсипва тамъ мушморка за нѣколко стотинки, като прѣдоставя на природата

да довърши дѣлото на разрушението. И най голѣмото дърво умира.

Дърво—Флейта. Подъ това име е извѣстно дървото „Gsofar“, което се срѣща въ южна Нубия, богато съ камедъ и което обржца на себѣ си внимание съ приятнитѣ, мелодически звукове на Флейтата, която то издава при най малко подухване на вѣтара. По изслѣдванието на Шейнфурта, тия звукове сж обязани за происхожданието си на едно дървно насѣкомо, което прави отвѣрстия въ основитѣ на доволно голѣмитѣ игли, съ които сж снабдени клонитѣ на казаното дърво. Насѣкото добива отъ тия отвѣрстия камедъ, любимата своя храна, и най послѣ всичкитѣ игли, кухи отвѣтрѣ, се продупчаватъ така, щото се получаватъ настоящи миниатюрни флейти, който издаватъ, подобно на соловата арфа, при духанието на вѣтара, приятни мелодически звукове, които ту се усилватъ, ту отслабватъ и които прѣминаватъ отъ единъ тонъ къмъ други.

Изъ „Природа и Люди“

*** Щомъ ти попадне случая, трѣбва да поущипешъ поне, така се е завѣло у насъ, така е сторилъ и Г-нъ Д-ръ Кръстевъ въ послѣдна (V VI) книжка на мисълъ. Въ забѣлжката подъ послѣдното Алеково стихотворение „Все обстояитѣ благополучно“ Г-нъ Кръстевъ казва: „Подиръ неговата трагическа смъртъ, плодъ на сжщо такива **безчеловѣчни принципи, на една сжщо тѣй безчестна политика**“ и пр. пр.

Да го каже това „Свобода“ Народни права“ или пъкъ „Бдителъ“ разбираме, но да се каже отъ едно списание, което минава за най сериозно, отъ единъ финансистъ директоръ, съ неподпѣлняющия претенции, не го разбираме, то е просто ирония на памѣтѣта на отъ всички оплакваемия цаствлицевъ.

Сръщу филоксерата.

Единъ собственикъ отъ *Понтъ* на *Жонъ* (Франция) Г. Кавотъ, обявява, че за да запази своитѣ голѣми лозя отъ филоксерата длѣжи исклучително на червения патлажанъ (домати), който всѣка година посѣвалъ мѣжду главинитѣ на лозята си. Този способъ за лѣкувание е много евтенъ и лѣсенъ, за това го прѣпоръчва на винаритѣ. „Падладжана казва Г. Кавотъ запази моитѣ лозя“, Въ тѣзи лозя се намѣрва и днесъ разсаденъ и останалъ самъ да се разсажда мѣжду лозитѣ, както и самитѣ главини, когото остави свободно да расте и се развжжда. Спорѣдъ моето мнѣние, казва Г. Кавотъ, миризмата на патладжана не позволява на филоксерата да се доближи и прилѣти на лозата, а напротивъ отдалечава я. Цѣлий свѣтъ знае, че патладжана е единственното растение, което всѣкога стои зелено и никога не се напада отъ никакви *инсекти*.“ Този способъ на цѣрение филоксерата не ще бѣде злѣ да се земе отъ нашитѣ лозари и гуди на практика. Патладжана е много евтенъ и особенно сега, тази година при тази влага може твърдѣ лѣсчо да се разсѣе по лозята.

ЗА ПОДРЪЖАНИЕ.

По случай Юбилейнитѣ празници, които се устройхъ въ честь 60 годишното царувание на Кралицата Виктория и които се почнахъ отъ 8 Юлий (н. ст.) ще се продължихъ 8 дни, женитѣ въ гр. Лондонъ на чело съ извѣстната писателка **Бизантъ** тѣкмятъ да подадхтъ на кралицата Виктория писмо, въ което се излагхтъ успѣхитѣ по въпроса за еманципацията на жената въ нейното 60 годишно царувание. Въ сжщото писмо ще ж молихтъ, щото тя (кралицата) и за напредъ да земе подъ свое покровителство дѣлото за уравниение правата на жена та съ мжжѣтъ.

С М Ъ Ж Ъ

Деликатна Забѣлжка. Двама млади се сръщили на една тѣсна пѣтчѣ, и единия трѣбвало да отетжни на другия; но единия отъ тѣхъ дръзко забѣлжилъ:

— Азъ пѣмамъ намѣрение да отетжапмъ пѣтъ на всѣкой сръщиятъ глупакъ!

— А азъ, напротивъ, доста охотно ще отетжня пѣтъ на такъва субектъ!—отговорилъ другия.

Има разлика. По Ангальтския желѣвенъ пѣтъ пхтувалала едно дама наедно съ единъ господинъ въ втори классъ. Господинътъ се стараялъ да завърже разговоръ съ дамата, но тя давала само кжси отговори или просто си прѣмълчавала. Господина запалилъ цигара; дамата като знаела, че

пушението въ нѣкои мѣста се допуца само съ съгласието на останалитѣ пътници, желаела да намѣкне за това на съѣда си, та забѣлѣжила съ иронически тонъ:

Вий, чини ми се, не знаете разликата между мѣстата и класовѣтъ по желѣзницата?

— Какъ да не зная! — отговорилъ той: — разликата е тая, че въ третия класъ кондукторитѣ сж груби съ пасажеритѣ, въ първия класъ пасажеритѣ сж груби съ кондукторитѣ, а въ втория — пасажеритѣ сж груби единъ къмъ други.

Подарѣкъ на в. „Бдителъ“

(Продължение отъ брой 22)

Отъ Видинъ Конфиденциално София.
ТЕЛЕГРАММА

Министру Вътр. работи.

На № 12659. Видинский Окол. Началникъ Тумпаровъ се призовава по заповѣдъ отъ тукашния Сждебенъ Слѣдователь да се яви като свидѣтель по константиране фактитѣ по оплакването на Видинский жителъ Добриновичъ, за гдѣто билъ отстраненъ отъ гр. Видинъ и год. въ врѣме на изборитѣ за прѣдставители. Моля распорѣжданieto Ви за да се прекрати това слѣствие, понеже мизерния позицияонеръ Добриновичъ нѣма основание да се оплаква понеже самъ той е отишълъ въ Ломъ и полицейскимъ образомъ, и цѣлѣта му не е друга освѣтъ да прави шумъ.

Сждебната власть неволно му става орждие, за да прѣкара злото си намѣрение.

Управитель: Ивановъ.

Ширфр. Телеграмма

Отъ Видинъ 13/X 97 г.

София М-ру Вътр. работи:

На 19 того тукашния сждебенъ слѣдователь Капиновъ ме вика съ призовка въ качество на свидѣтель по незаконноститѣ въ изборитѣ. Освѣтъ мене викалъ е и пристава „До колкото можяхъ да узная това дѣло се отнасяло да отстранението отъ страна на полицията. Никола Цановъ и компания въ врѣме, когато билъ юнѣтъ въ цѣхъ да се броятъ. Авъ се намирамъ въ недужѣние какъ да постѣя въ тоя случай и не зная да отида ли при слѣдователя и какво да му говоря, тъй като всичко което е направено по избора, то е било по наставление отъ Висшето Началство. Моля распорѣжданieto Ви да не се дава ходъ на такива маловажни работи защото ни убива съвършено пристѣжа прѣдъ населението № 4646

Управитель Ивановъ.

Резолюция. Да се пише въ Министерството да прѣдпише въ прокурорството да прѣкрати въпросното дѣло; а на Иванова да се телеграфира да съобщи на Капанова да го не безпокои, нѣ да се обърне къмъ мене за разрѣшение.

С. Статболовъ.

Видинъ 18/X 91 г. Окр. Упртвитель

№ 4646. Съобщете слѣдователю Капанову да не Ви безпокои, нѣ да се обърне къмъ М-ството за разяснение № 9597.

Министръ Стамболовъ.

Конфиденциално Отдѣл. Админист. Пол.
18/91 г. Ст. София.

Г-ну М-ру на Правосъдието

Имамъ честь да Ви испратя при настоящето Г-не Министре, прѣписъ отъ конфиденциалната телеграмма на Видинския Окр. Управитель отъ 13 того подъ № 4636 и Ви моля да прѣдпишете прокурору при Видинския Окр. Сждъ да прѣкрати дѣлото, за която е рѣчь въ тази телеграмма.

За послѣдствията да ме увѣдомите

М-ръ С. Стамболовъ

Министерство на Правосъдието 1017 28 Декември, 1891 год. С. София.

До Г-на Министра на Вътрешнитѣ Дѣла

Въ отговоръ на отношението Ви, отъ 17 Октомвр, т. г. подъ № 9599, имамъ честь да Ви съобща Господине Министре, че едновременно съ това прѣдписахъ, на г-на Прокурора при Софийския Апелативенъ Сждъ да прѣкрати прѣписката, за която е дума въ горѣпоменатото Ви отношение.

За Управляющий Министеръ

Главенъ Секретаръ: Д-ръ Петровъ

Началникъ на Отдѣлен. Тишковъ

ОБЪЯВЛЕНИЕ

Агенцията на 1-го Българско Застрахователно Дружество „България“ въ гр. Плѣвенъ поканва домопритежателитѣ, имотитѣ на които сж застраховани на бившитѣ чужди усигорителни дружества „Дачия Романия и Национала“, срока на които истича, да ги прѣзастраховатъ на ново на Дружество „България“ съ по износни условия и выгодни премии, отъ колкото до сега се биле застраховани.

Желающитѣ да си застраховатъ имотитѣ, умоляватъ се да се отнесатъ до Агенцията въ гр. Плѣвенъ срѣщу Читалищното здание „Дружество Съгласие“ за споразумение.

гр. Плѣвенъ Юлий

2—4

„БЪЛГАРИЯ“

ПЪРВО БЪЛГАРСКО ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ДРУЖЕСТВО
Въ гр. Руссе.

Основенъ капиталъ 1,500,000 л. зл. напълно внесенъ.

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 1412.

Главното Управление на I-вото Българско застрахователно дружество „България“ извѣстява, че управляваната отъ него X-та група на Взаимнитѣ Сдружавания съ 15 годишенъ срокъ считанъ отъ настоящата година, която ще се ликвидира на 1-й Януарий 1912 г. и въ която участвува Негово Царско Височество Прѣстолонаслѣдника Борисъ Князь Търновски съ единъ капиталъ отъ 50.000 лева зл., е открита за записване нови членове. Умоляватъ се родителитѣ, които желаятъ да направятъ дѣцата си съучастници въ тази група и имъ образуватъ по единъ неусетенъ начинъ въ продължение на 15 години единъ капиталъ или зестра, да побързватъ и ги запишатъ за членове въ сжщата група. Групата брой по настоящемъ по вече отъ 100 записани членове.

Сжщеврѣменно извѣстява се на почитаемае та публика, че се введоха вече въ употрѣбление нови таблици тарифи за сдружавания съ гарантиранъ капиталъ (таблица а).

Записванията се приематъ направо въ Главното Управление, въ прѣдставителството въ София или въ провинцията у дружественнитѣ агенти, пътующии инспектори и аквизитори. 9—10

Отъ Главното Управление

ОБЪЯВЛЕНИЯ ОТЪ СЖДЕБНИТѢ ПРИСТАВИ.

№ 3657

Извѣстявамъ, че 31 день отъ послѣдното двукратно публикуване настоящето въ мѣстний вѣстникъ, ще се продава въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующий недвижимъ имотъ.

1. Ливада въ Търненското Землище въ „Бжзовица“ отъ 7 декара оцѣнена 205 лева.

Този имотъ принадлежи на Иванчо Коцовъ отъ Плѣвенъ не е заложенъ, продава се по висканието на Пано Атанасовъ отъ Плѣвенъ за 145 л. 65 ст. и разноскитѣ по изпълнителния листъ № 2259 на Плѣвенский Мировий Сждия.

Наддаването ще почне отъ цѣната която даде първий купувачъ.

Разглѣжданието книжатаи наддаването може да става всеки присхтственъ день въ канцеларията ми. гр. Плѣвенъ 4 Юлий 1897 г. 1—2 Сжд. Приставъ Плѣвен. Окр. Сждъ Ив. А. Гърковъ

№ 3692

Извѣстявамъ че 31 день отъ послѣдното двукратно публикуване настоящето въ мѣстий вѣстникъ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующий недвижимъ имотъ:

1) Кжца въ гр. Плѣвенъ № 2379 построена отъ камъкъ, кирпичъ и дървенъ материалъ покрита съ кирмиди дължина 8 1/2 метра ширина 4 м. и височина 2 метра съ дворъ 250 кв. метра оцѣнена за 200 л.

Горний имотъ принадлежи на Антоанъ Стояновъ изъ гр. Плѣвенъ. Продаваемия имотъ не е заложенъ никому, ще се продава по висканието на Златанъ Гановъ отъ сжщия градъ за 343 л. лихвитъ и разноскитѣ по изпълнителния листъ № 364 на Плѣвенский Мир. Сждия.

Наддаването ще почне отъ оцѣната на горѣ. Разглѣжданието на книжата може да става всеки присхтственъ день въ канцеларията ми.

гр. Плѣвенъ 8 Юлий 1897 год.

1—2

Сжд. Прист. Плѣв. Окр. Сждъ Ив. А. Гърковъ

№ 3414

Извѣстявамъ че 31 день отъ послѣдното двукратно публикуване настоящето въ мѣстний вѣстникъ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующий недвижимъ имотъ.

1) Една кжца въ VI кварталъ на гр. Плѣвенъ построена отъ камъкъ, кирпичъ и дървенъ материалъ покрита съ кирмиди, дължина 7 метра широка 5 м. и височина 3 1/2 метра на 2 отдѣления едно антре и до кжщата сайвантъ оцѣнена за 900 лева.

Горний имотъ е собственъ на Георги Ивановъ Влаха съ неизвѣстно мѣстожителство и е ипотекирана на Костантинъ Върбенъ С-ие отъ Плѣвенъ за 1200 лева продава се по изпълнителния листъ № 1860 на Плѣвенский Окр. Сждъ за 1200 лева лихвитъ и разнос

Печатница на Бр. Ст. Бояджиеви — Плѣвенъ

китѣ по искътъ на сжщитѣ Костантинъ Върбенъ С-ие. Наддаването ще почне отъ оцѣната на горѣ. Разглѣжданието книжата и наддаването може да става всеки присхтственъ день въ канцеларията ми.

гр. Плѣвенъ 25 Юний 1897 год.

2—2

Сждеб. Приставъ Иванъ А. Гърковъ.

№ 4955

Подписаний Петръ Д. Вълвъ П Сждеб. Приставъ при Плѣвенский Окр. Сждъ на II участѣкъ на основание изпълнителный листъ № 5006 отъ 10 Августъ 1896 год. издаденъ отъ Плѣвенский Окр. Сждъ въ полза на Стояновъ Върбенъ отъ Плѣвенъ срѣщу Симеонъ Стояновъ и Желѣско С. Щъркеловъ отъ с. Бръшляница за искъ 2500 л. зедно съ лихвитъ имъ по 12 % годишно отъ 1 Юлий 1895 г. до исплащанието и 174 л. сждебни и по водение на дѣлото разноски и съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ Гражданското Сждопроизводство съ настоящето си обявявамъ на почитаема публика, че отъ послѣдното двукратно публикуване настоящето и до 31 день ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцеларията ми слѣдующитѣ недвижими имоти, а именно:

1) Нива на орѣха 8 декара 8 ара при сжседи: Стоянчо Великовъ, Цони Тодоровъ, Гешо Тодоровъ и Слогъ оцѣнена за 45 л. 2) Нива на средорета 10 декара 9 ара при сжседи: Стоянчо Великовъ, Илия С. Щъркеловъ, Цазбище и Пѣтъ оцѣнена за 55 л. 3) Нива на Долното поле 10 декара 5 ара при сжседи: Стоянчо Великовъ, пѣтъ, мусалиевски санѣръ и Ионко Гочовъ оцѣнена за 55 л. 4) Нива на Бранището 13 декара 8 ара при сжседи: Стоянчо Великовъ, отъ три страни бранище оцѣнена за 70 л. 5) Нива на друма 9 декара 6 ара при пѣтъ оцѣнена за 50 л. 6) Нива на Раичовъ долъ 8 декара 7 ара при сжседи: Ст. Великовъ, Илия С. Щъркеловъ Соватъ и Пѣтъ оцѣнена за 45 лева. 7) Нива на Моцовъ гиранъ 8 декара при сжседи: Илия С. Щъркеловъ, Велико Г. Петърчовъ, Ст. Великовъ и Пѣтъ оцѣнена за 40 лева. 8) Нива на Долното поле 8 декара 8 ара при сжседи: Стоянчо Великовъ П. В. Доновъ, Обретенъ Лашовъ и Цоно Тодоровъ оцѣнена за 45 лева. 9) Нива на Долното Поле 14 декара 2 ара при сжседи: Илия С. Щъркеловъ, Ст. Великовъ, В. Г. Петърчовъ оцѣнена за 75 л. 10) Нива Лозята 5 декара при сжседи: Игнатъ Петковъ, Цвѣтанъ Ионовъ и Игнатъ Яколовъ оцѣнена за 15 л. 11) Нива подъ Шиякчъ Долъ 2 декара 3 ара при сжседи: Атанасъ Върбановъ, Ионко Гочовъ, Първанъ В. Доновъ и лозе оцѣнена за 15 лева.

Продаваемия имотъ не е заложенъ никому.

Наддаването ще почне отъ първоначална цена на горе. Който Г. Г. желаятъ да купятъ горнитѣ имоти могатъ да се явяватъ на мѣстопродаването въски присхтственъ день и работни часове гдѣто ще имъ се допусне да прѣглѣждатъ всичкитѣ книжа относяще по проданта.

гр. Плѣвенъ 11 Юлий 1897 год.

Дѣло № 546 отъ 1896 год.

Сждебенъ Приставъ: П. Д. Вълвъ 1—2

№ 4056

Подписаний Петръ Д. Вълвъ П. Сждеб Приставъ при Плѣвенский Окр. Сждъ на 2 участѣкъ на основание изпълнителный листъ № 1262 отъ 25 Май 1895 г. издаденъ отъ I Плѣвенский Мир. Сждия въ полза на Димитръ Джоновъ изъ с. Пордимъ срѣщу Костантинъ Ивановъ отъ с. Пордимъ за искъ 50 лева и съгласно чл. чл. 1004 1033 отъ Граждтиското Сждопроизводство съ настоящето си обявявамъ на почитаема публика, че отъ послѣдното двукратно обнародване настоящето въ „Плѣвен. Гласъ“ и до 31 день т. г. ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ Канцеларията ми слѣдующитѣ длѣжникови недвижими имоти, а именно:

1) Едно Лозе въ Пордимското Землище, въ мѣстността „Лозята“ отъ 2 декара при сжседи: Никола Ивановъ-Тодоръ Атанасовъ и Тучо Тишовъ. 2) Нива въ същото Землище мѣстността „Бранището“ отъ 4 декара при сжседи: Киро Танковъ, Танчо Илевъ пѣтъ. 3) Една Ливада въ същото Землище мѣстността „Дойкови локви“ отъ 4 декара при сжседи: Ценко Тодоровъ и Димитръ Джоновъ.

Наддаването ще почне цената която даде първия купувачъ. Който Г. Г. желаятъ да купятъ горнитѣ имоти могатъ да се явяватъ на мѣстопродаването въски присхтственъ день и работни часове да наддаватъ гдѣто ще имъ ся допусне да прѣглѣждатъ всичкитѣ книжа относящи се по проданта.

гр. Плѣвенъ Юний 21 1897 год.

Дѣло № 216 отъ 1895 год.

П. Сждебенъ Приставъ Петръ Д. Вълвъ 1—2

ОБЪЯВЛЕНИЕ

РАЖДАНИЯТА УМИРАНИЯТА въ гр. ПЛѢВЕНЪ отъ 1-й до 30 Юний 1897 год.

Раждания мжжки 28, женски 26, всичко 54 Умирания мжжки 15, женски 15, всичко 30. за Дифтирита въ гр. Плѣвенъ, прѣзъ мѣсецъ Юний 1897 година

ИМАШЕ	ЗАБОЛЕЛИ	ОЗДРАВЕЛИ	УМРЕЛИ	ОСТАВАТЪ
Възр. Дѣца	Възр. Дѣца	Възр. Дѣца	Възр. Дѣца	Възр. Дѣца
— 1	— 3	— 4	— —	— —